

“Potter, mi sufiĉe komprenas pri kio mi parolas,” ŝi respondis abrupte. Ŝi kliniĝis kaj kolektis la falintajn librojn. “Mi sugestas, ke ĉiu el vi iru denove eksteren kaj ĝuu la sunbrilon.”

Sed ili ne faris tion.

“Ĝi okazos ĉinokte,” diris Hari, post kiam li konstatis, ke prof. MakGongal estis ekster aŭdatingo. “Snejp iros tra la klapopordo ĉinokte. Li jam eltrovis ĉion, kion li bezonas, kaj nun li sukcesis logi Zomburdon for. Li sendis tiun noton, mi vetus ke la Ministerio de Magio ricevos veran ŝokon kiam Zomburdo aperos.”

“Sed kion ni povos —”

Hermiona anhelis. Hari kaj Ron giris returnen.

Snejp staris tie.

“Bonan tagon,” li diris glate.

Ili gapis al li.

“Vi ne devas esti endome dum tia bela tago kia hodiaŭ,” li diris kun stranga, torda rideto.

“Ni estis —” Hari komencis sen iu ajn ideo, kion li intencis diri.

“Vi devas esti pli atentaj,” diris Snejp. “Se vi ariĝos tiel, oni suspektos, ke vi komplotas. Kaj Oragrifo ne havas per kio perdi plu da poentoj, ĉu?”

Hari ruĝiĝis. Ili turnis por iri eksteren, sed Snejp vokis ilin reen.

“Estu avertata, Potter — se vi denove vagos dumnokte, mi mem garantias, ke vi eksigōs. Bonan tagon al vi.”

Li paŝis for kontraŭ la instruista salono.

Ekstere ĉe la ŝtona ŝtuparo, Hari turnis sin al la aliaj.

“Ĝuste, jen tio, kion ni bezonas fari,” li flustris urĝe. “Unu el ni devas observi Snejp — atendi ekster la instruista salono kaj sekvi lin se li foriros. Hermiona, vi devas fari tion.”

“Kial mi?”

“Estas evidente,” diris Ron. “Vi povas preteksti, ke vi atendas profesoron Flirtmeĉo, ĉu klare?” Li almetis falsete, “Ho, profesoro Flirtmeĉo, mi timas, ke mi erare respondis al demando numero 14b...”

“Ho, silentu,” diris Hermiona, sed ŝi konsentis iri kaj gvati Snejp.

“Kaj ni plej bone restos ekster la koridoro sur la tria etaĝo,” Hari diris al Ron. “Ni iru.”

Sed tiu parto de la plano malsukcesis. Ĝuste kiam ili atingis la pordon, kiu apartigis Lanugan de la lernejo, prof. MakGongal aperis denove, kaj ĉi tiun fojon ŝi koleriĝis.

“Evidente vi kredas, ke vi pli bone baros la vojon ol aro da sorĉoj!” ŝi tondris. “Estas sufiĉe da tiu galimatio! Se mi aŭdos, ke vi denove venis ie ajn proksime al ĉi tie, mi prenos pluajn kvindek poentojn de Oragrifo! Jes,